

De man is nog altijd geketend

CULTUUR
Marnix Verplancke – 10:16, 20 mei 2018

▲ Jans van Tricht © Adhem de Haas

BOEKRECENSIE Aan de grote wereldproblemen ligt mannelijk gedrag ten grondslag, vindt Jens van Tricht. Pak dat aan.

U krijgt 5 artikelen van Trouw cadeau. Dit is nummer 1.

Onbeperkt onze artikelen lezen? Digitaal Basis € 2,50 per week.

Vorige maand heb ik gehuild. Ogi, de vijftienjarige kater van mijn vriendin, had al een tijdje botkanker in een achterpoot. “We kunnen die amputeren”, zei de dierenarts, “maar dat zal Ogi’s leven alleen met een half jaar verlengen. Daarna zal hij toch sterven.” Het alternatief was hem met rust laten tot hij al te verzwakt zou zijn. Dan kon hij een spuitje krijgen. We kozen voor het laatste, ook al omdat de dierenarts ons verzekerde dat zo’n kanker pijnloos is. Dus huppelde Ogi door het gras. Tot hij van het extra lekkere voer dat hij voortaan kreeg en likte de wonde op zijn poot een paar keer per dag netjes schoos. Genoot hij te zwak werd, hij zich niet langer kon likken en lopen moeilijk werd. Toen brachten we hem naar de dierenarts, waar hij rustig insliep. Toen heb ik dus gehuild, om Ogi, en ook wel een beetje om het onophoudelijke afscheid nemen dat leven heet. En terwijl ik daar zo stond, met mijn zakdoek in de hand, bleef een vraag door mijn hoofd zeuren: kan dat nu wel, zo’n man die staat te grienen voor een kat?

Volgens Jens van Tricht, de auteur van ‘Waarom feminisme goed is voor mannen’, kan dat niet alleen. Het moet. Een van de zaken die Van Tricht, die zich specialiseerde in vrouwenstudies en directeur is van een bureau voor mannenemancipatie, doet wanneer hij voordrachten geeft over wat het betekent man te zijn, is de deelnemers typische mannelijke eigenschappen laten opnoemen. Steevast krijgt hij dan steekwoorden als sterk, stoer, competitief, seksueel actief, doortastend en zelfverzekerd te horen. Wanneer hij vraagt wat echt niet bij een man hoort, is iedereen unaniem: hulen, dat is typisch voor een vrouw.

Geketend

Voor Van Tricht bewijst dit maar één ding, dat een eeuw vrouwenemancipatie de vrouw tot op zekere hoogte bevrijd heeft, maar dat de man nog steeds met handen en voeten geketend ligt aan de maatschappelijke constructie die mannelijkheid is. Waar vrouwen bij de ontwikkeling van hun persoonlijkheid vandaag veel meer vrijheid en opties hebben dan vroeger, worden kleine jongetjes nog steeds in het keurslijf van de man gedrongen. Vrouwen worden daar het slachtoffer van, schrijft Van Tricht, maar die mannen nog veel meer, want de race to the top waartoe het mannenleven wordt gereduceerd, draait meestal uit op een race to the bottom, waarbij relationele en psychische problemen de man onderuit halen.

Kijk naar de grote problemen op deze wereld en je zult merken dat ze allemaal veroorzaakt worden door mannelijk gedrag, merkt Van Tricht knap op: schooluitval, agressie, verkeersonveiligheid, radicalisering en oorlog. Het zijn mannelijke fenomenen. Maar niemand erkent ze zo. Er wordt verwezen naar de rol van cultuur, religie, een gebrekkige opvoeding, onderwijs, etniciteit en ga zo maar door, maar dat onze opvatting over mannelijkheid er iets mee te maken heeft, willen we niet zien.

En dat is ergens ook te begrijpen natuurlijk, want die opvattingen maken deel uit van het dominante verhaal. We maken vrouwen weerbaar tegen mannelijk geweld en grensoverschrijdend gedrag. Die man zelf aanpakken doen we niet, want zo is die man nu eenmaal. Dat is zijn natuur. Fout, aldus Van Tricht, die pleit voor feminisme en emancipatie. We moeten jongens anders gaan opvoeden, schrijft hij, hun tonen dat ze ook een veelzijdig mens kunnen zijn in plaats van een enge man.

Twijfelachtig

Hoe lovenswaardig zijn opzet ook mag zijn, toch overtuigt Van Tricht’s boek niet helemaal. Dat de psyche van de man voor honderd procent een maatschappelijke constructie is die gekneet kan worden als een deegbal, is hoogst twijfelachtig. Nature en nurture gaan hand in hand en zoals altijd ligt de waarheid ergens in het midden. Bovendien zweeft zijn betoog ook een beetje doordat het historische verankering mist. Zijn er ooit tijden en culturen geweest waarin mannen anders waren? Als mannen altijd en overal mannen zijn geweest, is de kans immers bijzonder klein dat wij er opeens mensen van zouden kunnen maken. Waarom haalt Van Tricht bijvoorbeeld de fa’afafine van Samoa niet aan, jongens die van kleins af als meisjes opgevoed worden en daardoor niet alleen een ander genderbeeld vertonen, maar ook ander gedrag? Het had zijn verhaal zeker overtuigender gemaakt. Een goede aanzet dus, dit ‘Waarom feminisme goed is voor mannen’, maar ook niet meer dan dat.

Jens van Tricht

Waarom feminisme goed is voor mannen

Atlas Contact; 160 blz. € 17,99

Recensenten van Trouw bespreken pas verschenen fictie, non-fictie, jeugdliteratuur en thrillers. [Lees hier eerdere boekrecensies.](#)

Het bekijken en plaatsen van reacties is voorbehouden aan onze betalende abonnees. [Kijk hier](#) voor een overzicht van onze abonnementen.

DEEL DIT ARTIKEL

Oordeel: Goede aanzet tot debat, maar ook niet meer dan dat

Erdogan zoekt een Europees podium en vindt het in Bosnië

Drie Europese landen wilden de Turkse president niet op bezoek. Maar in de Bosnische hoofdstad wordt hij met open armen ontvangen.

Het populisme is een modeverschijnsel

OPINIE

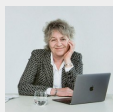
Na de waarschuwing van de Kamervoorzitter dat zijn spreektijd erop zat, antwoordde boer Koekoek: "Meneer de voorzitter, ik vind het jammer dat de tijd zo snel voorbijgaat, zowel in het algemeen als op dit moment, nu ik op het kathedraal van de Tweede Kamer sta om de regering goede aanwijzingen te geven."

Lees hier de veelbesproken preek terug die Michael Curry uitsprak op het huwelijk van Harry en Meghan

RELIGIE EN FILOSOFIE

De preek die Michael Curry, bisschop van de Amerikaanse Episcopale Kerk, uitsprak bij het huwelijk van de Britse prins Harry en Meghan Markle wist wereldwijd vele mensen te raken. Lees hieronder de Nederlandse vertaling van de preek.

Zal ik mijn buurman aanspreken op de troep in zijn tuin?

SAMENLEVING

Beatrijs Ritsema beantwoordt elke week, prangende vragen over hoe het hoort - of juist niet hoort.

Reisaanbieders smeren graag overbodige diensten aan

Geld betalen om naast elkaar te zitten of om het boekingsnummer te ontvangen op de telefoon. Reisorganisaties bieden veelvuldig onnodige opties aan, blijkt uit een inventarisatie van Trouw.

Strijdbare filmmakers en een furieuze speech sluiten Cannes af

CULTUUR

Het 71ste Festival de Cannes beleefde de beste editie in jaren. Minder grote namen, klaagde men vooraf, maar juist dat zorgde voor sterk festival. [...]

Trouw App

